Ankenævnet for Forsikring

Den 17. december 2014 blev i sag nr. 86318:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S. Hun klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte den 22/2 2011, at hun den 15/11 2010 faldt under en løbetur og beskadigede sit knæ. Selskabet anerkendte, at der forelå et dækningsberettigende ulykkestilfælde, men afviste at udbetale erstatning med henvisning til, at det ikke er godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og hendes gener.

I klageskemaet dateret 8/7 2014 fremgår bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen**.
…
I al sin enkelthed går sagen ud på at jeg den 15/112010 er ude at løbe, falder og slår mit venstre knæ. Sagen udvikler sig, og jeg bliver opereret og menisken fjernes. Vi mener ikke Tryg Ulykke lever op til deres forpligtigelse og udbetaler forsikringssum jævnfør policen.

Sagen har også været forelagt Arbejdsskadestyrelsen som gav mig medhold, indtil Tryg igen ikke levede op til den aftale vi havde indgået, at uagtet hvilken afgørelse Styrelsen kom frem til så skulle begge parter efterkomme styrelsens beslutning.

Tryg lagde herefter moderat pres på Arbejdsskadestyrelsen og bad dem behandle sagen på ny, hvilket de gjorde. Herefter fremkom Styrelsen med en ny vurdering som levede op til TRYG'S fordel om, at der ikke skal udbetales forsikringssum. Det har været en meget forvirrende sag, hvor begreber som 'varige mén' og årsagssammenhæng har været blandet godt og grundigt sammen.

Jeg vedlægger diverse korrespondance (som jeg har skrevet). Herudover findes der masser af breve fra Tryg og Arbejdsskadestyrelsen.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
At de lever op til jeres forpligtelse jf. ulykkeforsikringens betingelser."

Selskabet har i brev af 10/7 2014 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"**Kort sagsfremstilling**
…
I brev af 5. marts 2011 anerkendte vi hændelsen som et dækningsberettiget ulykkestilfælde og bad kunden om at vende tilbage såfremt hun fortsat havde gener når der var gået ca. 1 år efter ulykkestilfældet.

Da kunden fortsat havde gener fra knæet et år efter, indhentede vi de lægelige akter i sagen og bad samtidig kunden om at få udfyldt en funktionsattest.

Af de lægelige akter fra kundens egen læge fremgår af journalnotat af 18. november 2010. følgende: 'Ubehag og smerter i venstre ben, har stået på i 2-3 måneder. Forværring i løbet af eftermiddagen i takt med, hvor meget hun laver. Har tidl. haft problemer med ischias...'

Efterfølgende har kunden den 7. december 2010 skrevet følgende til egen læge: 'Hej … . Jeg var hos dig for ca. 3 uger siden med et dårligt knæ, og har nu prøvet kiropraktor, fysioterapi, zoneterapi og andre ting, men det bliver dårligere og dårligere. De mener det muligvis er en menisk skade og anbefaler, at jeg får en henvisning til en scanning og ortopæd kirurg..."

I journalnotat af 15. december 2010 fremgår følgende: Irritation med venstre knæ. Har været hos fys. adskillige gange siden jeg så hende d.18.11.2010 ingen bedring overhovedet. Fortsat belastningssmerter samt fleksionsdefekt på 30 grader. Oplever enkelte svigt af knæet. Har aldrig haft låsninger. I forbindelse med aktivitet har hun ubehag på laterale side af knæet strækkende medialt og hun har følelse af, at hendes knæskal skrider til højre...

Da der af de primære lægelige oplysninger fremgår, at kunden også 2-3 måneder forud for ulykkestilfældet havde smerter i knæet og at det gradvist er forværret uden at der er nævnt at et ulykkestilfælde skulle være årsagen til det, vurderede vi, at der ikke var årsagssammenhæng mellem kundens gener i knæet og det anmeldte ulykkestilfælde. Dette oplyste vi kunden om i brev af 18. april 2012.
…
I Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 6. februar 2013 fremgik, at de vurderede det varige men til 5 %.

Vi bad efterfølgende Arbejdsskadestyrelsen om en begrundelse for deres afgørelse, idet der var relevante forhold som vi var usikre på om Arbejdsskadestyrelsens havde taget i betragtning ved deres afgørelse af sagen.

Arbejdsskadestyrelsen revurderede herefter sagen og i udtalelse af 29. maj 2013 vurderede de méngraden til mindre end 5 % som følge af manglende årsagssammenhæng.
…

Vurdering

…

Det er såvel vores som Arbejdsskadestyrelsens vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem kundens nuværende gener i knæet og det anmeldte ulykkestilfælde.

Sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen som har vurderet, at der ikke foreligger årsagssammenhæng, idet det ikke i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at vores kundes gener i knæet skyldes et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Den omstændighed at vi beder Arbejdsskadestyrelsen om en uddybende forklaring på deres vurdering af sagen og at de efterfølgende finder anledning til at ændre deres afgørelse, mener vi imidlertid ikke strider mod den aftale vi har indgået med kunden om at følge den afgørelse som Arbejdsskadestyrelsen måtte træffe.

Vi fastholder derfor i overensstemmelse med den afgørelse som Arbejdsskadestyrelsen har truffet, at der ikke er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og generne i knæet.

Jeg vedlægger til orientering kopi af ankenævnskendelserne nr. 82.937 samt 83.253 som begge omhandler tvist vedrørende årsagssammenhæng, hvor nævnet ikke fandt grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsen vurdering."

Klageren har i brev af 24/7 2014 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"I forbindelse med jeg skal indlægges og opereres for min meniskskade, bliver spurgt om vi har en ulykkesforsikring.

Derfor bliver anmeldelsen til Tryg først foretaget umiddelbart inden min operation, men det ændrer ikke ved at jeg falder d. 15/11 og slår mit knæ hårdt ned mod asfalten, hvilket medfører at jeg henvender mig til min læge d. 18/11 idet smerten i knæet bliver værre og værre.

Tryg skriver i deres svar til Ankenævnet 'at kunden også 2-3 måneder forud for ulykkestilfældet havde smerter i knæet'. De lægejournaler har vi ikke kendskab til.

Derimod har vi en kopi af min patient journal af d. 16/2, hvor lægesekretæren på min forespørgsel til besøg hos læge …, … Lægehus skriver følgende: 'du blev set d. 18/11 2010 af læge … i forbindelse med knæ.

Vedr. Arbejdsskadestyrelsen:

I første omgang giver Arbejdsstyrelsen kunden (mig) ret. Men Tryg - på trods af, vi har indgået en gensidig aftale om at efterkomme Styrelsens afgørelse - ligger et moderat 'pres' på Styrelsen om at genbehandle sagen. Det får så åbenbart Styrelsen til at ændre deres afgørelse (?).

Efter min bedste vurdering roder Styrelsen rundt i årsagssammenhæng og méngraden.

I Arbejdsskadestyrelsen revurdering anfører de bl.a.: 'første gang det fremgår af sagens akter at der har været tale om et fald er i anmeldelsen af 18/2 2011.' Det passer jo ikke, jævnfør ovennævnte, hvor lægesekretæren skriver om henvendelsen af d. 18/11 2010, og at 'første gang der har været tale om et traume er i journaler fra … Privathospital'. Det sidste er ligeså forkert. Det strider imod, hvad Styrelsen skriver i deres første var af d. 6/2 2013 - som jeg mener, er et meget vigtigt dokument i hele denne sag.

Har forsøgt at komme i dialog med Styrelsen, men de vil kun have yderligere oplysninger fra (læge-praktikant) … fra … Lægehus. Han er forlængst rejst fra lægehuset, men jeg har været i kontakt med ham. Han kan (selvfølgelig) ikke huske yderlige i sagen. Specielt Styrelsens brev af d. 6/2 2013 ville jeg gerne i dialog med dem om - men forgæves.

Må det være tilladt til sidst at komme med nogle overordnede betragtninger.

Nu nærmer denne sag sig 4 års behandlingstid.

Hvis jeg d. 15/11 2010 i forbindelse med mit fald havde vist (hvad jeg ved i dag) omkring det, at falde og få ødelagt sit knæ og have en ulykkesforsikring som kan udløse en erstatningssum, så havde jeg gjort mange ting anderledes, bl.a. tjekket lægejournaler og hvad der skrives heri. Føler på denne måde at min troværdighed sættes på en ikke fortjent prøve. Men forstår godt at jura er jura.

Min menisk er efter faldet fjernet og jeg har stadig gener i knæet.

Det er efterhånden svært som 'lægmand' at overskue sagens mange akter. Min sagsbehandler hos Tryg har været meget samarbejdsvillig og meget forstående overfor min sag. Hun har været til stor hjælp."

Af funktionsattest underskrevet af klagerens praktiserende læge den 27/1 2012 fremgår bl.a.:

"**Skadedato: 15. november 2010**

…

		NEJ	JA	Hvis JA, udfyldes:
4	Er der foretaget billeddiagnostisk undersøgelse (fx røntgen, UL, CT, MR)?	☐	☒	Hvilken type undersøgelse, hvor og hvornår? (kopi af beskrivelse bedes om muligt vedlagt) MR-scanning. . . . 03.02.11. Med hvilket resultat? Fik konstateret sin menisklæsion.
		NEJ	JA	
5	a) Har patienten dig bekendt tidligere haft sygdomme, klager eller symptomer fra knæ?	☒	☐	Hvis JA, udfyldes: Hvilke?
	b) Skønner du, at tidligere sygdomme eller andre forhold, har haft nogen form for indflydelse på den nuværende skade eller sygdom eller har forværret dens følger?	☒	☐	Hvis JA, udfyldes: Hvilke?

"

Af klagerens patientjournal fremgår bl.a.:

"23 01 2012
AMBULANTNOTAT
…

Konklusion
Det er næppe pt.s korsbånd, der generer hende og giver hende instabilitets fornemmelse i knæet, men snarere at der er stadigvæk kan være irritation i knæet, muligvis forårsaget af en re-ruptur i laterale menisk eller nogle bruskforandringer, der generer. Der er nu gået et år siden hun blev opereret, og hun er fortsat hævet i knæet. Har prøvet en enkelt blokade i efterforløbet, men har ikke prøvet blokadebehandling for nylig. Læner sig meget op ad en re-artroskopi med ny oprensning, da hun var fuldstændig knærask, inden hun kom til skade, var meget aktiv og var ude og løbe og er svært generet af sit knæ i dagligdagen. Er her som selvbetaler og skal via egen læge henvises til … Sygehus mhp. vurdering der. Man kan forsøge at give hende en blokade intraart igen for at se om det tager noget af irritationen, så hun kan få trænet muskulaturen op, men på trods af at hun har trænet intensivt det sidste års tid, har hun fortsat 1,5 cm's q-atrofi.

Fysioterapi og kiropraktorbehandling har derfor næppe den store effekt længere, men mere det at få hævelsen i knæet væk, så hun kan komme i gang med at træne muskulaturen, når der er ro i knæet.
…

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 6/2 2013 fremgår bl.a.:

"**Vurdering**
Det varige mén er vurderet til 5 procent.
…

Sagsfremstilling
Det fremgår af sagens akter, at [klageren] den 15. november 2010 faldt under en løbetur.
…
Begrundelse for varigt mén
…
[Klageren] har følger efter meniskskade i venstre laterale menisk. Der er tendens til hævelse og fornemmelse af instabilitet. Der er skurren i knæet.

Ved lægens objektive undersøgelse er der fundet normal bevægelighed uden løshed og to centimeters lårsvind.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt:

> Efter tabellens punkt D.2.7.7 vurderes læsion af menisk med lette smerter, let muskelsvind, eventuelt let nedsat bevægelighed og eventuelt indeklemningstilfælde, til 5 procent.

[Klageren] har hævelse, skurren og fornemmelse af instabilitet. Der er to centimeters lårsvind. Generne svarer ikke helt til det nævnte punkt i tabellen, fordi der ikke er tale om nedsat bevægelighed eller indeklemningstilfælde, men i stedet skurren og fornemmelse af instabilitet. Vi har fastsat ménet til 5 procent.

Vi har vurderet, at det i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at aktuelle ulykke har medført varige gener fra venstre knæ. Vi har lagt vægt på, at en menisklæsion som sådan er en skade.

Vi har bemærket, at der ved første lægekontakt efter ulykken ikke er nævnt gener fra venstre knæ, men derimod fra hele venstre ben.

Vi har imidlertid vurderet, at årsagssammenhængen er tilstrækkelig sandsynliggjort ud fra det forhold, at [klageren] henviser til at hun har haft en konsultation som følge af sine knægener i sin henvendelse til lægen den 7. december 2011."

Af brev af 7/2 2013 fra selskabet til Arbejdsskadestyrelsen fremgår bl.a.:

"Jeg har modtaget jeres afgørelse af sagen og beder jeg begrunde:
- Om I har taget stilling til årsagssammenhæng
- Hvornår I mener, at der har været et relevant traume
- Om der er lægelig dokumentation

En menisk skade i sig selv beretter ikke til erstatning, hvis ikke der er tale om et ulykkestilfælde."

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 29/5 2013 fremgår bl.a.:

"**Revurdering**
Vi afgav udtalelse i sagen den 6. februar 2013, hvor méngraden blev vurderet til 8 procent.

Vi har herefter modtaget Trygs brev af 7. februar 2013, hvor der anmodes om en genvurdering af méngraden.

Vi vurderer nu mèngraden til mindre end 5 procent som følge af manglende sandsynliggjort årsagssammenhæng.

Vedrørende méngrad:
Sagen har på ny været forelagt for styrelsens ortopædkirurgiske speciallægekonsulent. Sagen har desuden været forelagt et fagligt forum, hvor sagen og bemærkningerne fra Tryg er blevet drøftet.

Det 'er herefter vores vurdering, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at [klageren] har været ude for en ulykke, der har medført et varigt men på mindst 5 procent.

Sagens oplysninger:
Det fremgår af anmeldelse af 18. februar 2011, at [klageren] den 15. november 2010 i forbindelse med en løbetur faldt, hvorved hun beskadigede menisken.

Første lægekontakt efter skaden er den 18. november 2010, hvor [klageren] oplyser til sin egen læge, at hun har ubehag og smerter i venstreben, der har stået på i 2-3 måneder. Smerterne kommer fra venstre balde, og går ned til, men aldrig under knæniveau.

Hun havde i forbindelse med generne søgt kiropraktor, zoneterapi, og fysioterapi.

Det fremgår af udtalelse fra fysioterapeut af 21. maj 2012, at [klageren] fra marts 2011 til august 2011 havde modtaget fysioterapi som følge af et fald medførende gener fra venstre knæ i november 2010.

Den 20. januar: 2012 fremgår det af journaler fra … Privathospital, at [klageren] har gener fra venstre knæ som følge af et traume mod venstre knæ i efteråret 2010.

Ved operation på privathospitalet … den 23. februar 2011 blev der fundet lateral menisklæsion i venstre knæ.

Begrundelse:
Vi har vurderet, at der ikke i tilstrækkeligt omfang er dokumenteret og sandsynliggjort et traume, der har medført en menisklæsion.

Vi har lagt vægt på, at der ved lægekontakt den 18. november 2010 havde været gener igennem flere måneder, og at der ikke nævnes et fald eller andet traume.

Første gang det fremgår af sagens akter, at der har været tale om et fald er i anmeldelse af 18. februar 2011 og første gang det fremgår. af sagens lægelige akter, at der har været tale om et traume, er i Journaler fra … Privathospital den 20. januar 2012.

Tidsmæssigt er der således ikke sandsynliggjort den fornødne sammenhæng, idet gener efter direkte knætraume efter lægelig. viden og erfaring vil opstå i kort tidsmæssig relation til ulykken (inden for få dage).

Denne udtalelse erstatter den vejledende udtalelse af 6. februar 2013."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2 Hvad dækker forsikringen**

2.1
Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

2.2
Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

3. Hvad dækker forsikringen ikke

3.1 Manglende årsagssammenhæng
For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.
…
9 Erstatning ved varigt mén
…
9.1 Hvad omfatter dækningen

9.1.1
Forsikringen giver ret til erstatning i tilfælde af varigt men (= medicinsk invaliditet) som følge af et ulykkestilfælde.

9.1.2
Ménets omfang, afgør erstatningens størrelse. Erstatningen udgør en procentdel af forsikringssummen svarende til den fastsatte méngrad. Se afsnit 10. Udbetalingen sker som et engangsbeløb."

8. 86318

Nævnet udtaler:
Det fremgår af sagen, at klageren den 22/2 2011 anmeldte, at hun den 15/11 2010 faldt under en løbetur og beskadigede sin venstre menisk. Hun blev den 23/2 2011 opereret i knæet, hvorved der blev konstateret subtotal lateral menisklæsion. Selskabet anerkendte den 5/3 2011, at der forelå et dækningsberettigende ulykkestilfælde, men afviste den 18/4 2012 at udbetale erstatning med henvisning til, at det ikke er godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og hendes gener. Selskabet oplyste efterfølgende klageren, at sagen kunne forelægges for Arbejdsskadestyrelsen, og hun underskrev den 26/9 2012 en samtykkeerklæring, hvoraf det fremgik, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse ville være bindende for begge parter.

Arbejdsskadestyrelsen vurderede i udtalelse af 6/2 2013, at ulykkestilfældet den 15/11 2010 havde medført et varigt mén på 5 %. Selskabet anmodede i brev af 7/2 2013 Arbejdsskadestyrelsen om bl.a. at begrunde vurderingen, herunder hvorvidt der i udtalelsen var taget stilling til årsagssammenhæng, og om der var lægelig dokumentation.

Den 29/5 2013 afgav Arbejdsskadestyrelsen en ny udtalelse, der korrigerede og erstattede den første. I den nye udtalelse blev det bl.a. vurderet, at der ikke i tilstrækkeligt omfang var dokumenteret et traume, der havde medført en menisklæsion.

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger og udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen af 29/5 2013, finder nævnet, at klageren ikke på det foreliggende grundlag har godtgjort, at det anmeldte ulykkestilfælde den 15/11 2010 er hovedårsagen til hendes nuværende gener i venstre knæ. Nævnet kan på denne baggrund ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Det forhold, at selskabet anmodede Arbejdsskadestyrelsen om at begrunde sin vurdering i den første udtalelse og herefter lagde vægt på den korrigerede, kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på, at den korrigerede udtalelse er afgivet på samme grundlag som den første.

9. 86318

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen